

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978.

24 NOVEMBER 1977

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 626 en 628, 2°,
van het Gerechtelijk Wetboek.

(Ingediend door de heer Baert.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt onder meer dat de vorderingen op grond van de artikelen 212 en 218 van het Burgerlijk Wetboek voor de rechter van de plaats van de laatste echtelijke verblijfplaats kunnen worden gebracht.

In artikel 628, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek is bepaakt dat de rechter van de plaats van de laatste echrelijke verblijfplaats alleen bevoegd is, wanneer het gaar om een vordering bedoeld in de artikelen 213, 215, 216 en 221 van het Burgerlijk Wetboek.

Bij de wet van 14 juli 1976 berreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echrgenoren en de huwelijksvermogenstelsels werden de vroegere artikelen 212 tot 226septies opgeheven en vervangen door nieuwe bepalingen.

De bepaling van artikel 212 komt rhans voor in het nieuwe artikel 213, en de delegatie geregald door artikel 218 werd ondergebracht in het nieuwe artikel 221.

Artikel 23 van de opheffings- en wijzigingsbepalingen van die wet van 14 juli 1976, waarbij artikel 628, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd, heeft de rechter van de laatsre echtelijke verblijfplaats uitsluitend bevoegd gemaakt voor de vorderingen gesteund op (onder meer) de artikelen 214, 215, 216, 220, 221, 223 en 224 dus o.m. ook voor de delegatie geregald door het vroegere artikel 218.

Dit betekent dan meteen dat de bepaling van artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek, voor zover zij aan de rechter van de laatsre echtelijke verblijfplaats slechts een facultatieve bevoegdheid geeft voor kennisneming van de vordering gesteund op artikel 218, hierdoor is opgeheven : een wersbepaling wordt door een latere daarmee srijdige wetsbepaling opgeheven (De Page, J, n° 219).

Met het oog op de logische voorstelling van de teksren, a.h.w. om esthetische redenen, zou de verwijzing naar artikel 218 in artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek dan ook berer wegvallen.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978.

24 NOVEMBRE 1977

PROPOSITION DE LOI

modifiant les articles 626 et 628, 2°,
du Code judiciaire.

(Déposée par M. Baert.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 626 du Code judiciaire stipule notamment que les demandes formées en vertu des articles 212 et 218 du Code civil peuvent être portées devant le juge de la dernière résidence conjugale.

L'article 628, 2°, du Code judiciaire stipule que le juge de la dernière résidence conjugale est seul compétent lorsqu'il s'agit d'une demande prévue aux articles 213, 215, 216 et 221 du Code civil.

La loi du 14 juillet 1976 relative aux devoirs respectifs des époux et aux régimes matrimoniaux a abrogé les anciens articles 212 à 226septies et les a remplacés par des dispositions nouvelles.

La disposition de l'article 212 figure à présent au nouvel article 213 et la délégation réglée par l'article 218 a été reprise au nouvel article 221.

L'article 23 des dispositions abrogatoires et modificatives de cette loi du 14 juillet 1976, qui modifie l'article 628, 2°, du Code judiciaire, a déclaré seul compétent le juge de la dernière résidence conjugale pour ce qui concerne les demandes formées (notamment) en vertu des articles 214, 215, 216, 220, 221, 223 et 224, donc également pour la délégation réglée par l'ancien article 218.

Cela signifie que la disposition de l'article 626 du Code judiciaire s'en trouve abrogée, dans la mesure où elle ne confère au juge de la dernière résidence conjugale qu'une compétence facultative en ce qui concerne la connaissance de la demande fondée sur l'article 218 du Code civil : en effet, une disposition légale est abrogée par une disposition légale contraire ultérieure (De Page, J, n° 219).

Afin que les textes soient présentés de manière logique, il vaudrait mieux, dès lors, supprimer la référence à l'article 218 qui figure à l'article 626 du Code judiciaire.

Gezien de opheffing VJn de oude artikelen 212 en 218 was dat trouwens op zichzelf reeds aangewezen.

Wat de verwijzing naar artikel 212 van het Burgerlijk Wetboek in artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek betreft zij erop gewezen dat alle vorderingen in verband met de wederzijdse rechten en plichten van echtgenoten door de nieuwe tekst van artikel 628, 2°, tot de exclusieve bevoegdheid van de rechter van de laatste echtelijke woonplaats zijn gaan behoren, onder meer ook de delegatievordering van het vroegere artikel 218, nieuwartikel 221 van het Burgerlijk Wetboek.

Er is dus geen enkele reden om de vordering tot betaling van alimentatie, gesteund op de plicht van hulp zoals bepaald bij artikel 213 van het Burgerlijk Wetboek (oud artikel 212), niet aan dezelfde exclusieve bevoegdheid van die rechter te onderwerpen.

Hieruit blijkt dat artikel 628, 2°, zou moeten aangevuld worden met de verwijzing naar artikel 213.

Inderdaad, anders zou men kunnen stellen dat, hoewel de bepaling van het vroegere artikel 212 naar het nieuwe artikel 213 is overgebracht, het behoud van de verwijzing naar artikel 212 in artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek betekent dat de slechts facultatieve bevoegdheid van de rechter van de laatste echtelijke woonplaats betreffende vorderingen tot alimentatie gesteund op de plicht tot hulp (nieuw artikel 213, oud artikel 212) is behouden gebleven.

* * *

En een ander brongr mee dat het tweede deel van artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek gewoon dient te worden geschrapt.

F. BAERT.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In artikel 626 van het Gerechtelijk Wetboek worden de woorden « en de vorderingen op grond van de artikelen 212 en 218 van het Burgerlijk Wetboek, voor de rechter van de plaats van de laatste echtelijke verblijfplaats » geschrapt.

Art. 2.

In artikel 628, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt vóór het cijfer « 214 », het cijfer « 213 » ingevoegd.

10 november 1977.

F. BAERT,
A. BAUDSON,
R. UYTENDAELE,
J. DEFRAIGNE,
P. HAVELANGE,
J. BELMANS.

L'abrogation des anciens articles 212 et 218 commandait, d'ailleurs déjà, en soi, cette suppression.

En ce qui concerne la référence à l'article 212 du Code civil qui figure à l'article 626 du Code judiciaire, il y a lieu de signaler que toutes les demandes relatives aux droits et aux devoirs des époux relèvent, en vertu du texte nouveau de l'article 628, 2°, de la compétence exclusive du juge de la dernière résidence conjugale; tel est le cas notamment pour la demande en délégation prévue à l'ancien article 218, article 221 nouveau, du Code civil.

Il n'y a donc aucune raison de ne pas soumettre à la même compétence exclusive de ce juge la demande en paiement d'une pension alimentaire fondée sur le devoir de secours prévu à l'article 213 (ancien article 212) du Code civil.

Il s'ensuit que l'article 628, 2°, du Code judiciaire devrait être complété par un renvoi à l'article 213 du Code civil.

Dans le cas contraire, il serait en effet permis de prétendre que, bien que la disposition de l'ancien article 212 ait été transférée à l'article 213 nouveau, le maintien de la référence à l'article 212 dans l'article 626 du Code judiciaire signifie que le juge de la dernière résidence conjugale n'a conservé qu'une compétence facultative en ce qui concerne les demandes de pension alimentaire fondées sur le devoir de secours (article 213 nouveau, ancien article 212).

* * *

Il s'ensuit que la deuxième partie de l'article 626 du Code judiciaire doit simplement être supprimée.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

A l'article 626 du Code judiciaire, les mots « et les demandes formées en vertu des articles 212 et 218 du Code civil, devant le juge de la dernière résidence conjugale » sont supprimés.

Art. 2.

A l'article 628, 2°, du même Code, le nombre « 213 » est inséré devant le nombre « 214 ».

10 novembre 1977.